

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΓΚΑΘΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

‘Κανένας άνθρωπος δεν είναι μόνος και ξεκομμένος σαν νησί. Κάθε άνθρωπος είναι ένα κομμάτι της Ηπείρου. Για αυτό μη ρωτήσεις ποτέ για ποιόν χτυπάει η καμπάνα ... Για σένα χτυπά!’

Οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι, είναι πολλά περισσότερα από αυτά που το κράτος ελαφρά τη καρδία βαφτίζει ως ‘εστίες ανομίας’. Είναι πεδία αντιπληροφόρησης και αντίστασης απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Με διαρκή παρουσία στα κοινωνικοπολιτικά γεγονότα, στους εργατικούς αγώνες, με συνεχείς παρεμβάσεις στις γειτονιές, με το στήσιμο και συνακόλουθα την ύπαρξη αντιδομών με κοινωνικά ανοίγματα, συνελεύσεις, μαθήματα αυτομόρφωσης, θεατρικά και συναυλίες, χτίζοντας έτσι συνειδήσεις και εξεγερμένες σκέψεις. Για αυτό και η επιλογή από πλευράς του κράτους χτυπήματος όλων αυτών των χώρων δε μας ξαφνιάζει, αφού στο πρόσωπο μας και στο πρόσωπο κάθε ακηδεμόνευτης παρουσίας, η εξουσία διαβλέπει την κατάλληλη ευκαιρία επιβολής της κοινωνικής ειρήνης.

Στον αναρχικό- αντιεξουσιαστικό χώρο, η κυριαρχία χρεώνει την άρνηση καθυπόταξης και συμμόρφωσης στις κυβερνητικές εκκλήσεις για κοινωνική ομαλότητα, πετυχαίνοντας ταυτόχρονα και ένα διττό στόχο. Αφενός μεν, δείχνοντας στη δοκιμαζόμενη από τα μέτρα κοινωνία ποια ‘τιμωρία’ την περιμένει σε περίπτωση αντίδρασης, αφετέρου δε, κόβοντας κάθε κλωνάρι αντίστασης που ξεπετάγεται στην έρημο της κοινωνικής ομαλότητας. Ανταναλάται έτσι σημειολογικά η αποφασιστικότητα της και η τιμωρία δεν έχει άλλο όνομα από καταστολή.

As μην τρέφουμε αυταπάτες. Το χτύπημα στον αναρχικό χώρο, αποτελεί τον προθάλαμο για την πλήρη επέλαση και σκλαβοποίηση ολόκληρης της κοινωνίας, κάθε κυττάρου και φορέα αντίστασης. Συντοχρόνως, με την επιβολή της κοινωνικής ειρήνης διαμέσου της κατασταλτικής επίθεσης στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους, η εξουσία με κύριο υποστηρικτή τα ΜΜΕ, χρησιμοποιούν τις εισβολές ως μέσο παραπλάνησης του κοινού, αποσκοπώντας στη μετάθεση του ενδιαφέροντος από την ψήφιση των κάθε φορά νέων μέτρων ή την επιβολή πρόσθετων βαρών στις πλάτες της κοινωνίας, στο δόγμα της τάξης και ασφάλειας. Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια, μιας και τα αποτελέσματα για την κυριαρχία είναι διπλά και καίρια. Το μήνυμα περνά με τον καλύτερο τρόπο μέσα από τα τρομοκρατικά δελτία και επιτυγχάνεται η μετατόπιση του ενδιαφέροντος από τις πραγματικές ‘εστίες ανομίας’ σε αυτές που Δένδιας και Σαμαράς επέλεξαν να χρίσουν, υποδεικνύοντας έτσι την αντιμετώπιση που θα έχει κάθε σκέψη και προσπάθεια παρέκκλισης. Τίποτα δε μας εκπλήσσει και τίποτα δε μας ξαφνιάζει, γνωρίζοντας ότι το παιχνίδι είναι εκ των προτέρων στημένο στις πλάτες μας. Μόνο που δε γνωρίζουν ότι έχουμε και εμείς κρυμμένους άσσοις στο μανίκι. Αυτοί βρίσκονται στην ανάπτυξη και την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων, μιας και οι τελευταίοι είναι ο μοναδικός δρόμος μέσα από τον οποίο η κοινωνία σαν σύνολο θα μπορέσει όχι μόνο να ορθώσει εκείνα να αναχώματα απέναντι στην επίθεση που δέχεται ολομέτωπα, αλλά και να αποτελέσουν οι κοινωνικοί αγώνες το εφιαλτήριο για τον κοινωνικό σχηματισμό της κοινωνίας.

Μας αποκαλούν 'άνομους' και τους χώρους μας στέκια ανομίας. Το αντίπαλον δέος δεν είναι τίποτα άλλο, από την κοινωνικά νομιμοποιημένη ορθοέπεια, που εκφράζεται στην καταλήστευση του λαού με μνημόνια, στα μέτρα που πέφτουν βαριά στους ώμους μας, στα χαράτσια και τις εκδικητικές ποινές σε όσους αδυνατούν να πληρώσουν. Κάτω από αυτό το πρίσμα, αν κλείσουν οι καταλήψεις η ανεργία, η οικονομική επισφάλεια και εξαθλίωση άραγε θα πάψουν να υφίστανται; Ρώτησε κανείς τους πεινασμένους, τους ξεσπιτωμένους από τις τράπεζες, τους υπερχρεωμένους σε τράπεζες και τοκογλύφους ποιο είναι το πρόβλημα και τι τους έφερε εδώ; Το δόγμα τους είναι η ίδια απαράβατη αρχή που προστατεύει αφεντικά, φασίστες, μαυραγορίτες, ρουφιάνους, διεφθαρμένους μπάτσους και ως τέτοια αποκτά συμβολική υπεραξία καταστέλοντας και ποινικοποιώντας όσους δε συμμορφώνονται με τα επίπλαστα και σαθρά προτάγματα της. Το να δηλώσουμε λοιπον περήφανα 'άνομοι' δεν είναι ζήτημα αυτοπροσδιορισμού και αυτοπροστασίας από την περιρρέουσα δηλητηριώδη ατμόσφαιρα. Είναι το σωκρατικό κώνειο που θα μας απελευθερώσει από την 'έννομη' αυτοκτονία.

Η επίθεση του κράτους μας αποδεικνύει ότι οι αγώνες μας δεν πήγαν χαμένοι, όσο περνάει ο καιρός όλο και περισσότερος κόσμος πλαισιώνει τις πολιτικές διαδικασίες των ακηδεμόνευτων εγχειρημάτων, πράγμα που όπως φαίνεται ενοχλεί την κυριαρχία και θέλησαν να το σταματήσουν χτυπώντας τις καταλήψεις και καταλαμβάνοντας τους χώρους μας. Μα δεν υπολόγισαν ότι οι ιδέες και τα οράματα μας, τα οράματα για τη συνολική ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος, δεν παραμένουν μέσα στους τοίχους μιας κατάληψης, κυκλοφορούν ελεύθερα μέσα στους δρόμους της αόρατης μητρόπολης, μιας και τους είναι αδύνατο να καταστείλουν το μυαλό και τη φωνή μας.

**Οι δράσεις μας απέναντι στο τέρας της καταστολής συνεχίζονται
δεν κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω**

